

NOVA ERA(smus)

Benvinguts al diari d'una estudiant que decideix partir a l'estranger, concretament al nostre país germà anomenat Itàlia per a viure l'experiència enriquidora anomenada Erasmus a través de la Universitat de València, més concretament mitjançant la Facultat de Magisteri i la Beca que aquesta institució ens atorga. A continuació, dividiré el relat en 3 capítols perquè ajuden d'una manera realista i optimista a qualsevol persona que vaja a emprendre el camí Erasmus.

Capítol 1: La paperassa física i sentimental que implica anar-te'n fora de casa

Quan em vaig plantejar en el cap la idea de marxar per a estudiar i gaudir noves vivències, mai vaig pensar en tota la feina que implicava, per aquest motiu m'agradaria remarcar alguns suggeriments sobre els tràmits burocràtics que cal fer perquè després no tingues cap problema en arribar a la Universitat d'acollida, que en el meu cas va ser UNIMORE. Primerament, has de reflexionar sobre on vols viure per a escollir el destí més adequat per al teu benestar físic i mental. Personalment, jo tenia clar que volia un clima i menjar paregut a València, que existirà una bona formació educativa, i que l'idioma no fora difícil per al meu enteniment. Amb aquestes condicions inicials i amb un sentiment profund per Itàlia, ja que havia estat anys enrere i m'havia enamorat, vaig decidir que seria el lloc perfecte per a mi.

I per aquesta raó, quan la Universitat de València ens van enviar per correu un llistat de possibles ciutats vaig escollir Mòdena, al nord d'Itàlia perquè mai l'havia vista i em suggeria un bon pressentiment. Després, ens van reunir en la sala multiús i seguint una baremació (com n'és disposar de títols d'idiomes, tindre una bona nota mentre curses Magisteri, ser mentor/a, etc.) vaig poder triar amb el cor bategant-me com mai la plaça d'Erasmus d'UNIMORE (soc molt exagerada, però per a mi significava molt perquè era la segona vegada després de les PAU que escollia el meu futur). Després d'aquesta emotiva elecció, es va posar en contacte la Universitat de València per a ajudar-me a través d'una coordinadora d'Erasmus, la qual em va guiar i facilitar en tot moment el que necessitava adjuntar en la Seu Electrònica de la Universitat de València. Els documents que cal afegir abans d'anar-te'n són el "learning agreement" (on tries les assignatures que cursaràs en l'altra universitat i que s'equiparen amb el nombre de crèdits d'açò) i el conveni de subvenció, quan arribes al destí el certificat d'arribada i quan tornes a Espanya el certificat d'assistència i el "transcript of records" (el certificat de notes de la Universitat on hages estudiat a l'estranger). No us preocupeu si llegiu açò i us quedeu bocabadats i bocabadades, sense entendre massa bé el que estic dient per què n'estic segura que en Magisteri vos ajudaran com feren l'any passat amb mi.

I deixant de costat la paperassa que podeu observar, m'agradaria esmentar de mode especial a ma mare Maria Luisa i mon pare José Luis, encara que ells comentaren alguna cosa de la síndrome del niu buit sé que m'ajudaren a volar i em van regalar l'oportunitat única d'enlairar-me per ampliar el meu horitzó educatiu i sobretot personal. I del mateix mode, a la meua germana xicoteta Marisa, perquè encara que estiguérem lluny estàvem més unides que mai.

Capítol 2: Aprenent de mode especial a Reggio Emilia i creant la llar a Mòdena

En aterrar a la ciutat de Mòdena, vaig adonar-me de l'empedrat que hi havia per tot arreu i la dificultat de portar les maletes fins a la meua nova casa. Aquesta era increïble i per sort vaig tindre a tres companyes de pis immillorables, en especial una d'elles, la gaditana es va convertir en una amiga imprescindible per a la meua estada allí i que continue tenint en l'actualitat. Totes quatre ens ajudàvem, compartíem rialles i moments únics que em guarde per a tota la vida. A poc a poc anàrem fent un colla amb persones de tota Espanya la qual va resultar inseparable i vaig emprendre una relació tan especial que ens convertirem en família a l'estil "Los Serrano" cuidant-se quan quèiem malalts o gaudint d'anècdotes i jocs a casa Celia, o també anomenada "llar de totes i tots" la meua inseparable de l'Erasmus. Si em pregunten sobre el preu del lloguer us diré que és car si ho comparem amb el sud del mateix país, malgrat això per a mi Mòdena és i serà la ciutat més especial d'Itàlia i la recomanaria a tothom per a la seua estada d'Erasmus perquè expelleix vida per tots els seus costats.

I, una vegada instal·lada vaig iniciar les meues classes a UNIMORE (Universitat de Mòdena i Reggio Emilia), concretament a Reggio Emilia que és on estava la universitat d'educació (que englobava pedagogia i educació) compatible amb el grau de Mestra d'educació Primària tal com el coneguem a València. M'agradaria esmentar que les aules eren àmplies i els/les docents aplicaven una metodologia Reggio Emilia, capdavantera en educació i que em resulta interessant pel mode de centrar tota l'atenció del procés educatiu en l'infant. A més a més, vull destacar que les assignatures les fèiem en italià, i, tanmateix, els exàmens. Si bé és cert, que el mode d'avaluació és molt diferent del valencià doncs realitzàvem exàmens de tipus test, redacció i principalment orals que puntuaven sobre un total de 30 punts. Aquests últims mai els havia viscut i em va semblar estrany, encara que a la vegada una iniciativa molt interactiva i estreta que té l'alumnat amb el professorat.

Capítol 3: “Benvenuti a la felicità”

I com no, assenyalaré que els viatges, el menjar i la festa formen part del dia a dia de l'Erasmus. He gaudit com en la vida de veure meravelles culturals que estan gravades a foc als meus ulls i cor de la Bella Itàlia i he recorregut ciutats impressionants de la mà del meu company de vida Josema (el qual em feia visites quan podia que m'omplien el cor i em feien brillar els ulls) i de la meua família-colla de Mòdena. Algunes de les ciutats que vaig visitar van ser Verona, Bolonya, Milà, Rímini, Venècia (la meua preferida després de Mòdena), Pàdua, Gènova, Florència, Parma, Màntua, Ferrara, Nàpols, Pompeia, Sorrento, etc. Autèntiques joies fetes per humans i que avui dia podem assaborir.

Pel que fa al menjar, es podria definir en una paraula; espectacle, anares on anares tenies tota mena de pasta, pizza i marisc que et feia gaudir de la dieta mediterrània. Fins i tot, vaig tindre la sort de poder veure com elaboraven de manera artesanal la pasta i la pizza en dos llocs molt especials per a mi “La Smorfia” (la meua segona llar a Mòdena) i la “Osteria da Fortunata” (la millor carbonara del món cuinada a Bolonya).

Endemés, t'aconselle que només arribes al lloc que siga arreu d'Europa fes-te l'ESN-CARD, que és la targeta de l'estudiant Erasmus amb la qual obtindràs descomptes en restaurants, aerolínies i actes culturals, així com la possibilitat de realitzar cursos d'idiomes com el que vaig fer per a aprendre italià i poder comunicar-me sense cap inconvenient. I quant al transport, la major part de les vegades et mouràs caminant per dins de la ciutat; no obstant això, per a fer els viatges per tota Itàlia et resultarà còmode l'aplicació “Trenitalia” i fer-te la “cartaFRECCIA” per a tindre descomptes, així com el “FlixBus” que et conduirà al lloc que desitges.

Per a rematar, estareu esperant que us informe sobre les festes, però d'això no us calfeu el cap que rebreu notícies només aterreu a Itàlia.

En darrer terme, us demane que gaudiu, que conegueu la cultura i la gent que envolta aquesta i penseu que només les persones afortunades poden viure la meravellosa aventura anomenada Erasmus. Xaleu per mi, com jo ho vaig fer l'any passat, companyes i companys de Magisteri i aprofiteu la beca que la Universitat us brinda!

Gràcies mami, pare, Marisi i Josema. Us estime infinit als 4!

MTG